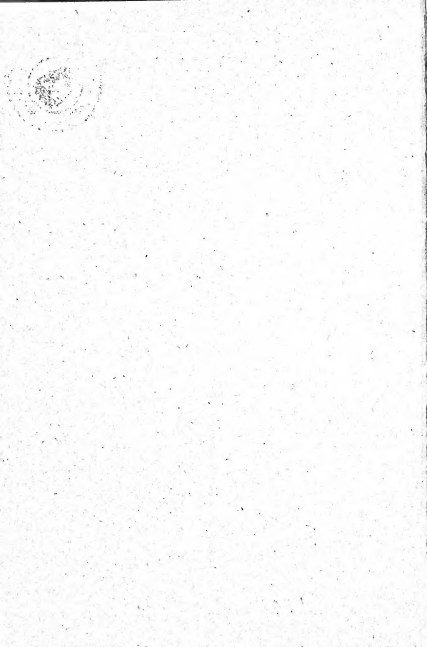
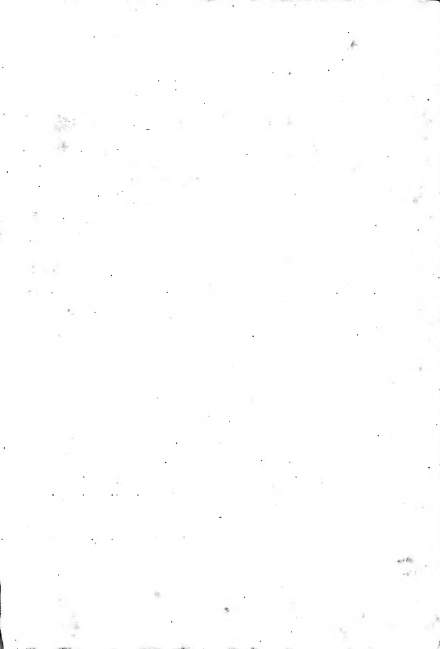

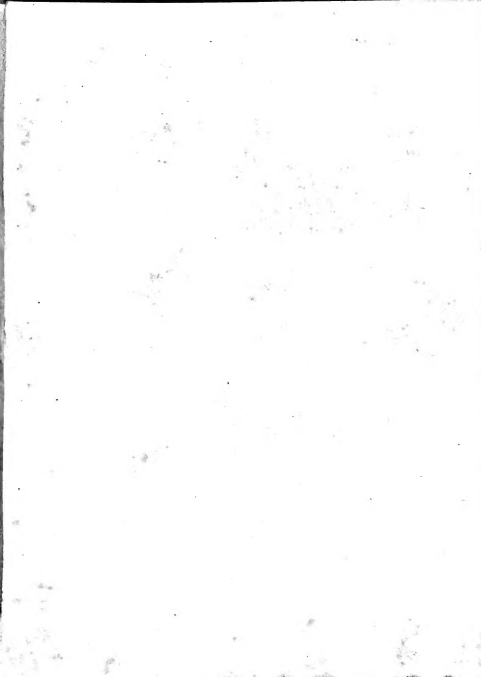
g. VI. 10/e.

1880

EPIGRAMMATA

EXCERPTA EX ANTHOLOGIA GRAECA

ET VERSIBUS LATINIS REDDITA

MUTINAE EX TYPOGRAPHARO IMMACULATAE CONCEPTIONIS

ANNO MDCCCLXXX.

AMILCARI RAZZABONIO

DOCTORI DECVRIALI ATHENAEI PISANI

CAIETANVS SIMONINIVS

RECTOR COLLEGII CAROLIANI MVTIN.

MVNVSCVLVM NVPTIALE

SVO QVONDAM OPTIMO ALVMNO

I.

In Herculem leonis nemoci intersectorem.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
πτήσσετε. ληνόμοι γειαρόται Νεμῆης·
ἢ γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος ἀριστάδου δέδουπεν,
αὐχένα θηροφόνους ἀγχόμενος παλάμαις.
ποίμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούσι.
'Ηχώ, ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
καὶ σύ, λεοντόχλαινε, πάλιν θωρήσσο ρινῶ,
Ἡρῆς πρηνῶν μισονόδοιο χόλον.

ARCHIAE.

II.

In podagrum.

Μισόπτωχε Δεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἢ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαιρεῖς,
ὀπλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται·
τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὔσονίου πόμα Βάκχον·
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
τοῦνεκά νυν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον οὐδόν,
τέρπη δ' αὖ πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

LUCIANI.

III.

In effigiem Pthiarchi.

Σεῖο πολυκλήντα τύπον στήσαν, Χαιρωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν νῆες Αὔσονίων,
ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
Ρώμης εὐπολέμοις ἤρμους ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βίβτοιο παράλληλον βίον ἄλλον
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράφαις· οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

AGATHIAE SCHOLASTICI.

I.

Parcite nunc demum fremitus horrere leonis,
Pastores Nemeae, neve timete gregi.
Herculea pressus dextra domitrice ferarum.
Corruit elisis faucibus exanimus.
Pascua tuta boves repetant; rursum audiat Echo
Mugitum, vallis quae cava saxa colit.
Tuque leoninam, victor, rursum indue pellem,
Aversamque tibi flectere perge deam.

II.

O dea mendicos fugiens, ditumque domitrix,
Ac bene, quotquot eunt, vivere docta, dies,
Alterius pedibus quamvis insistere quaeras,
Ungvine cauta foves fasciolisque tuos.
Serta tibi grata, ausonii tibi pocula Bacchi,
Deliciae quarum nescia pauperies.
Hinc inopum nil aeris habentia limina vitas,
Gaudens ad molles divitis ire pedes.

III.

Chaeronaee, viri latii, Plutarche, figuram
Insignem fama constituere tuam;
Quod scribens vitas, genuit quos Graecia magnos
Cum magnis confers quos tulit Ausonia.
At nec tu ipse tuae parilem conscribere vitam
Posses; nam vita par tibi nullus adest.

IV.

Potatus Dianae praesidi viarum dicatus.

Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φίλης ἀνεδήκατο κόρης
 πῖλον, ὁδοιπορίας σύμβολον, Ἀντίφιλος.
 ᾗσθα γὰρ εὐχολῆσαι κατήκοος, ᾗσθα κελεύδοις
 ἱλαος· οὐ πολλὰ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὅση.
 μηδὲ τις ἡμετέρου μάρψῃ χερὶ μαργός ὀδίτης
 ἀνδέματος· συλαὴν ἀσφαλὲς οὐδ' ὀλίγα.

ANTIPHILI BYZANTII.

V.

Poetae Constantinopoli emigrantis querimonia.

Λίδε πατὴρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν·
 ὧς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃς
 συρίδιον καλάμοισιν ἑμᾶς τέρπεσκον ἀνίας.
 Πιερίδες, φεύγωμεν εὐχτιμένην πόλιν, ἄλλην
 πιτρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
 ὧς ὅλοοι κηφῆνες ἐδηλῆσαντο μελίσσας.

CYRI.

VI.

Poeta de seipso et de Doride.

Χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐδείρης,
 οἷα δορυκτῆτους δῆσεν ἐμεῦ παλάμας.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάζαι
 Δωρίδος ἡμερτῆς εὐμαρὲς οἴομενος·
 ὥς δὲ διαρρῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
 οἷα τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλκυτοπέδῃ.
 καὶ νῦν ὁ τριτάτοτος ἀπὸ τριχὸς ἤρτημαι,
 δυσπότης ἐνδ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεδελάομενος.

PAULI SILENTIARI.

IV.

Quem peregre gessit, tibi, custos diva viarum,
En petasum gratus dedicat Antiphilus.
Nam bona nec votis aberas, nec gressibus usquam
Nostris: parva refers, sed data corde pio.
Haec avidus ne sit qui tangat dona viator:
Haud impune abiit rem rapuisse sacram.

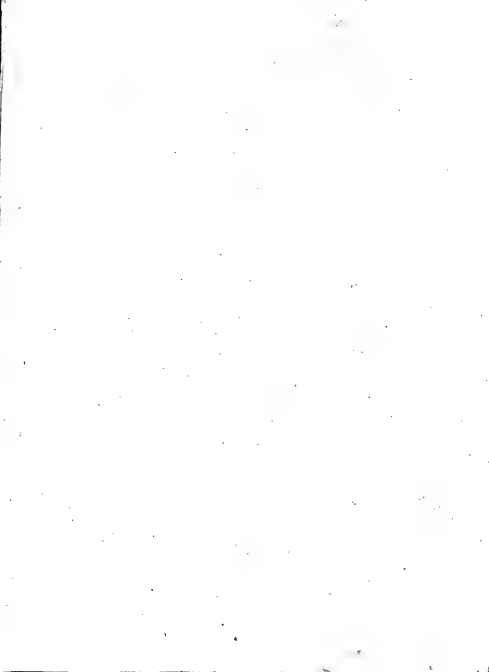
V.

O genitor mandasset oves mihi pascere curam!
Tunc equidem recubans ulmi vel rupis in umbra
Tristes arguta solarer arundine casus.
Pierides, pulcra fugiamus ab urbe, novamque
Quaeramus patriam. Jam nuntius omnibus ibo
Ingressos fucos, et apum tenuisse penates.

VI.

Aureolum vellens unum sibi vertice crinem
Mi, ceu captivo, Doris amica manus
Vinxerat. Heic equidem risi, me rumpere nullo
Vincula, dum vellem, posse labore ratus.
Mox, ubi conatus frustra dissolvere, ahenis
Non secus ac vinctus nexibus, ingemui.
Infelix! nunc crine regor, dominaeque tenacis,
Quo trahit et retrahit, subsequor arbitrium.

JOAN. BAPT. TARASCONI SACERD.
Prof. Litterarum graec. et lat. in Lyceo
Collegii Caroliniani Munit.

INV. 4845

